

Dodenherdenking

Wij gedenken Frans Jacobs geboren op 22-12-1919 te Boshoven en overleden te Maastricht 15-05-1940.

Frans was de oudste zoon van Jack en Trui Jacobs, hij groeide op als boerenzoon op de boerderij van zijn ouders en zou zoals toentertijd gebruikelijk was ook als knecht gaan werken in een boerenbedrijf. Maar eerst moest hij nog zijn dienstplicht vervullen. Sinds oktober 1938 was hij als dienstplichtig korporaal gelegerd in Maastricht. Hier leerde hij ook zijn vriendin Ciska Stoffels uit Sittard kennen. Zoals iedereen waren zij vader en moeder en ook hij bezorgd over wat er zou kunnen gaan gebeuren gezien de dreiging vanuit Duitsland. 14 dagen voor het uitbreken van de oorlog waren zijn ouders nog bij hem op bezoek geweest om te zeggen dat zijn zus Margriet haar 1ste heilige communie rond 10 mei zou doen. Hij reageerde laconiek en zei om zijn ouders gerust te stellen dan ben ik allang thuis. Maar zoals we weten is alles heel anders gelopen. De bewuste 10 mei 1940 vielen de Duitsers Nederland binnen. Frans behoorde tot een licht mitrailleurgroep die de spoorbrug in het noorden van Maastricht dichtbij het verbindingskanaal moest verdedigen. Hun groep kreeg versterking van een torpedistenvlet met M-18 zware mitrailleur. Zij kwamen in gevecht met de Duitse formatie Hocke, dit was een taakgerichte Duitse eenheid die de overgangen over de Maas rond Maastricht veilig moesten stellen. De groep van Frans die een slecht dekking had werd door flankerend vuur vanuit de omgeving van de Zinkwitfabriek bestookt. Hierdoor raakte het gros gewond, Soldaat Koten kwam uit zijn dekking en werd getroffen en stierf ter plaatste. Soldaat Peters en Frans werden dodelijk gewond in hun provisorische dekking door een voltreffer. Frans werd zwaargewond naar een ziekenhuis in Maastricht vervoerd waar hij op 15 mei 1940 overleed. Door de oorlogsomstandigheden werden zijn ouders niet direct van zijn overlijden in kennis gesteld, dit gebeurde pas 14 dagen later. Zij moeder stond in de tuin en zag de pastoor over de Bieskampweg in haar richting komen en wist op dat moment dat Frans gesneuveld was.

Frans zijn ouders werd medegedeeld dat zijn lichaam opgehaald kon worden in Maastricht in het ziekenhuis, als zij vroeg zouden komen mochten hem nog zien. Maar ondanks dat ze vroeg aanwezig waren was het lichaam van Frans al in de zinken kist gelegd en deze was gesloten.

Teruggekeerd in Weert werd het stoffelijk overschot op het kerkhof van Boshoven begraven in het bijzijn van Ouders, Broers, zussen en zijn vriendin Ciska.

Tot haar overlijden heeft de familie Jacobs Ciska als hun schoondochter en schoonzus beschouwt, bij elke familiegelegenheid was zij aanwezig

Het oorlogsgraf van Frans is nog steeds aanwezig op het kerkhof op Boshoven als een blijvende herinnering aan het onvoorstelbare leed wat deze oorlog aan zovelen heeft gebracht.